

Johann Jacob Döbel

**Rector Universitatis Rostochiensis, Johannes Jacobus Döbelius, Med. D. Prof.
Publ. Poliater ... Funus, quod ... Coniugi desideratissimae, Margarethae Thurman/
Vir ... Dn. Joannes Eggers/ Civis ac Negotiator ... Hodie ... parabit, publicitus
indicit, atque, ad eundum exequias, Omnium Ordinum Cives Academicos invitat**

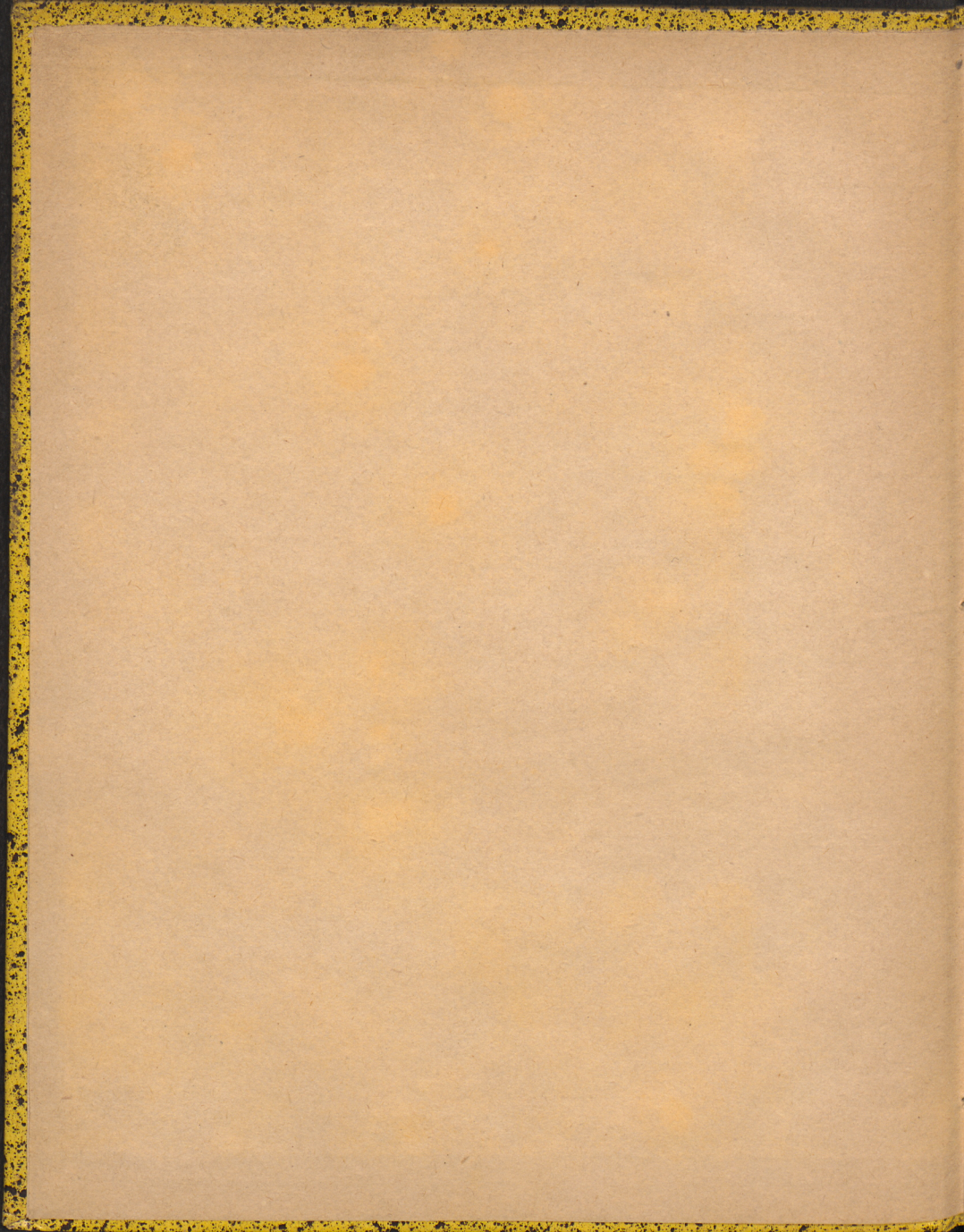
Rostochii: Kilius, 1674

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777420295>

Druck Freier Zugang

**Dobelius, J.,
in M. Thurmann,
uxorem J. Eggerdes.
Rostoch. 1674.**

91

RECTOR
VNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS,
JOHANNES JACO-
BUS DÖBELIUS,

Med. D. Prof. Publ. Poliater, & Facul-
tis suæ DECANVS,

FUNUS,

quod

*gemino, Gemineâ Virtute laudatissima, Con-
jugi desideratissima,*

MARGARETHÆ
Thurmans /

Vir integerrimus, Viduus mœstissimus,

DN. JOANNES Eggers /

Civis ac Negotiator apud nos Spectatissi-
mus, nec non Præfectus Cassæ veteris
fidelissimus,

Hodie, horâ primâ parabit,
publicitus indicit,

atque, ad eundem exequias,

Omnium Ordinum CIVES ACADEMI-
COS invitât.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universitatis Typogr. Anno 1674.

Audio atque Lætitia hisce nobis diebus omnia perstrepuere. Tulit anre triduum dignum studiis, dudumq; pro meritum eruditionis Brabeum, Spectatissimus Virorum Consultissimorum chorus, qui summos in jure honores consecutus, quanto potuit, gaudio nos & júbilo adimplevit. Hesternus dies tanto me reddidit lætiores, quanto splendidior *Celeberrimorum virorum, Amicorum dulcissimorum, studiosorumque florentissimorum* corona, publice privatimq; cinctum me atque ornatum conspexi. Lætè omnia sunt peracta, & quod primo erat loco ponendum, DEOq; Pacis largitori benignissimo reponendum, pacatè. Verùm, sunt suæ Mundo sublunari vices, quas non mortales tantùm experiuntur, verùm etiam, quæ mortis effugisse sortem videri possent. Diem excipit Nox; Serenitatem, pluvia; Æstatem, autumnus; Quietem, labor; Voluptatem, dolor; Sanitatem morbo, Lætitiã, luctus; Vitã denique Mors, ultima rerum: nec quicquam stabile est ac æternum, nisi solus, qui ab æterno fuit, DEUS. Cætera omnia nascuntur denascuntur, oriuntur moriuntur: neque Fortunæ tantùm; sed omnium est conditio, ut maneat nullo certa tenaxque loco. Hujus verò vicissitudinis in vitã memoriam uti suis refricarent Ægyptiorum Sapiëntiores, mediis conviviis, quavis abundantia & lætitiã perfusis, Sceloton inferre solebant. Nos Funus hodiè
indi.

indicimus, & acerbum quidem funus, dum parturiens
in partu periit; quæ vitam alteri appositura speraba-
tur, vitam deposuit; quæ natum ferebat, effertur de-
nata. EGGERIANA ea est, CIVES ACADEMICI,
dulcissima nuper, modò acerbè desiderata CON-
JUNX.

*Quam Pietas, Probitas, & cura probabat honesti,
Heu nimium crudo rapta Puerperio!*

Manet suus Sexui, ceteroquin sequiori, honos & splen-
dor, Manent gratia & gloria: In hoc verò præ aliis est
commiseratione dignus, quod eâ maximè parte labo-
ret, ob quam maximè petitur. Ea dominium quasi in
Universum videtur corpus occupasse, tantum, ut in no-
men quoque transferit, neque inconcinnè à feminibus
feminam possis vocitare. Sed vero haud raram hoc
dominii atque Regiminis prætextu exercet Tyranni-
dem, quando ex eâ solâ Lernam sæpè derivamus Mor-
borum. Maximum circa partum incommodum, &
sanitatis aliquando vitæq; periculum occurrit: neque
abs re ille dixit, ubi rem æstimas, mulieres ante partum
onerosas, in partu dolorosas, post partum Laborio-
sas. Crudeles dicimus, atque ab humanitate alienas,
qui esu delectantur carnis humanæ. Quod si verò in
nosmet ipsos descendamus; quotus quisque non dicen-
dus veniet Anthropophagus? Rodimus hominem &
voramus dentibus invidiæ & maledicentiæ, traducen-
do proximum, detrahendoq; Famæ ejus, honori, at-
que

que existimationi, quæ, ut sarta tecta maneret, curæ nobis esse cordiq; debebat. De hâc voracitate perquam egregiè Ecclesiæ Doctor adversum eos, qui piscium carnem ignorant, eâq; se, dum abstinentiam jactitant à carne, haud leviter sæpe aut tenuiter replent: *Quantum, inquit, est à carnibus abstinuisse jumentorum, nisi à fratris abstineas carne?* Sed Carnem quoque mordemus humanam, nosmet ipsos edendo, exedendo, consumendo, vitæq; terminum anticipando, dentibus intemperantiæ, curarum, molestiarum, sollicitudinum vanissimarum, quibus sponte plerumq; nostrâ maceramur. Huc pertinet, quod Augustinus alicubi: *Quid est, inquit, FACITE MISERICORDIAM? Si intelligis, à Te incipe. Quomodo enim misericors sis alteri, si crudelis sis tibi ipsi.* Verum, non allegorico tantum, sed & proprio nomine Anthropophagi sumus, sive in lucem editi consideremur, sive in primo nostro domicilio, velut obscuro (squalidoq; carcere, adhuc latitantes. Quid enim, totis decem mensibus inter Stercus & Urinam hærentes? annon sanguine nutrimur matris, carnis materiâ, culinam, luci expositis, ad mammæ transferente? Sed sub ipso in Lucem ingressu, quàm miseræ matres laceramus? quot doloribus & molestiis afficimus? utq; vitam ipsi servemus, quam frequentes & violentas mortis facimus candidatas? quando ad partum quidem appropinquavit fructus, sed facultas deficit parendi. Equidem sub calidiori climâte, parvo sæpè in nullo

nullo pene dolore ac labore novimus, ad enixionem fœ-
tus, Naturæ claustra referari: sed manet tamen ordina-
ria Supremi Legislatoris lex, ut cum dolore reddat mu-
lier, quod cum voluptate admiserat; quod facilitate in-
gressum erat singulari, eâ aliquando difficultate excu-
tiatur, ut sub excussione oculos etiam claudat excuti-
enti. Experta hoc vel in Sacris est Patriarchæ conjux,
quæ, vacua, mortem graviditate leviolem æstimabat,
parturiens, morte subibat, hac ratione præda facta
mortis, quâ perperam sibi mortis persuaserat evasio-
nem. Sed nostra quoque beatè functa Eggeriana
idem est experta, quæ trino antehac superato par-
tu felix, sub quarto defecit, hoc uno Patriarchæ con-
juge infelicioꝝ, quod defectione suâ haud reficere po-
tuerit speratam sobolem, morte ve auram ipsi impetra-
re viralem. In Natales ejus si inquiramus; natam
comperiemus heic Rostochii, Anno seculi hujus qua-
dragesimo nono, die sexto decimo Septembris. Pa-
trem salutavit Spectatissimum, Dnum. CASPARUM
THURMANNUM, Senatorem Urbis, dum viveret
meritissimum: Matrem, MARGARETHAM von He-
cken/feminam, virtutis splendore ditissimam, acerbum
hunc filia charissimæ obitum maternè desilentem. A-
vus Paternus dictus fuit Hans Thurmann / propè hinc
distantis oppidi Struiss incola: Avia Paterna, ANNA
Saltw deln / femina optata integritate & honestate.
Avum Maternum nacta fuit JOANNEM von Hecken /

Civium & Negotiatorum Rostochiensium quondam,
haud postremum: Aviam Maternam, CHRISTINAM
Beckmans. Proavus Paternus, à parte Matris, fuit Spe-
ctatissimus atque Integerrimus JACOBUS von Hecken/
qui à Serenissimo Celsissimoq; Principe ac Domino Do-
mino PHILIPPO JULIO, Duce Pomeraniæ, Colonia
Agrippinæ, ad Lanarum Negotiationem facilitandam
Fransburgum, quod in Pomerania est, Clementissime
vocatus, cum Coniuge svavissima, Sara de Novellâ,
Brabantâ, hisce in oris sedem suam collocavit. Proa-
vus Maternus fuit CONRADUS Beckman / Civis &
Sericopola, dum viveret, egregius: Proavia Materna,
CATHARINA Gusebers / femina vitæ integritate sce-
lerisq; pura. Renata initiationis Sacramento, soler-
tiq; optimorum Parentum curâ educata, non tantum
pietatis fundamentis, Calligraphiæ item & Arithme-
ticæ Principiis imbuta, sed & modestiæ, & reliquarum
virginearum virtutum, ut &, dum ætas sineret, curæ
domesticæ exercitiis assuevit, ut piè, modestè, obse-
quiosè & prudenter administrationem rerum dome-
sticarum, matri Viduæ, quæ Anno sexagesimo primo
maritum præmiserat, sublevaret. Anno Millesimo
sexcentesimo sexagesimo septimo factum est, ut è
Dei, Matris, agnatorum denique consilio, Viro, quem
in Frontispicio laudavimus, Dno. JOANNI Eggers / fi-
dem matrimonialem obligaret, quam & post solem-
nes, die vigesimo primo Augusti, publicitus celebratas
Nu-

Nuptias, sancto semper amore- decentique reveren-
tiâ, inviolatam, ad vitæ novissima probavit. Castis-
simi quoque amoris pignora tria, Masculini quidem,
duo Petrum & Casparum; Feminei verò sexus Unum,
Margaretham; bellulam prorsus blandulamq; peperit,
Unice superstitantiem tristissimam Materni funeris Co-
mitem, quam ipsam, cum *mæstissimo Parente viduo*,
Divino præsidio ac amori commendamus. De cetero
idegit, ut Pietate, quantum per hominem licet, à Ter-
ræ luto aliena, Cælum suum sectaretur, prudentiâ
rem domesticam gereret, amore liberos foveret, atque
ita cum Marito ageret, ne cum ipso in gratiam rediret.
Die Mensis hujus decimo quinto spes affulgebat quar-
tæ prolis, quam tamen sinistra situatio adeò elusit ut
nullâ adscitorum Medentum Celeberrimorum, Dni D.
res JOANNIS BACKMEISTERI, & Dni SEBASTIA-
NI WURDIGII, Collegarum & amicorum junctissi-
morum òperâ, valuerit recuperari. Quæ, cum per
integrum triduum beata videret, mox, admoneri se
de novissimis, collegit. Hæc ergò, ne imparatam ob-
ruerent, Divino epulo, è Maximè Rev. Dni Henrici
Mulleri, S. S. Theolog. Doctoris & Professoris celebra-
tissimi, Superintendentis item Rever. hujus Ministerii
gravissimi, Collegæ & Compatris nostri æstimatissimi
manu se refecit, sicque confirmatis spei fideiq; viribus,
immortâ constantiâ, ineffabiles fere dolores toleravit,
dum pias, pro liberatione, preces exaudiens DEUS, &
vit æ

& dolorum finem faceret, eamque, decimo octavo die
cti hujus Mensis die, ad cœlestia evocaret. Agit nunc
ibi æternos lætitiæ dies, ac perennantibus Nuptiis in
eâ domo fruitur, ubi spes est res, ubi certa securitas, se-
cûra tranquillitas, tranquilla jucunditas, jucunda feli-
citas, felix æternitas, æterna Beatitudo, Beata Trinitas,
Trinitatis Unitas, Vnitaris Deitas, Deitatis beata visio,
quæ est gaudium Domini DEI nostri. Corpus ve-
rò, dum hodiè, ejusdem felicitatis obtinendæ spe, tu-
mulandum efferetur, ut frequentes id *Cives nostri* de-
ducant, monemus: *Honoratissima Familia*, & in eâ,
Afflictissimus viduus, officiosè rogant.

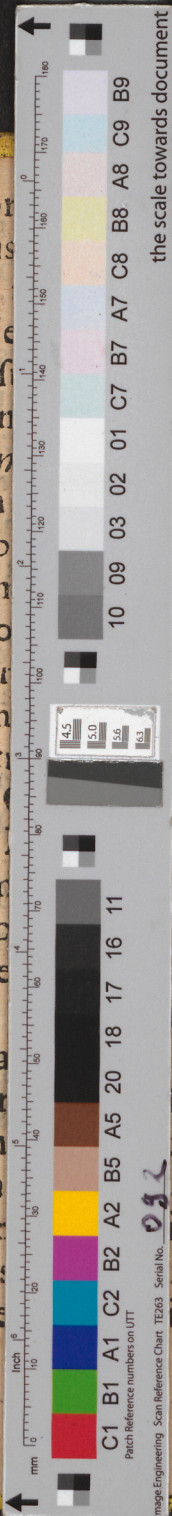
Publicatum sub Sigillo Rectoris XXIII. Octobris
M. DC. LXXIV.

Conventus fiet in Æde Marianâ, Horâ primâ
pomeridianâ.

Nuptias, sancto semper amor
tia, inviolatam, ad vitæ novis
simum quoque amoris pignora
duo, Petrum & Casparum; Fe
Margaretham; bellulam profu
Unice superstitantem tristissim
mitem, quam ipsam, cum n
Divino præsidio ac amoris com
idegit, ut Pietate, quantum p
ræ luto aliena, Cœlum suum
rem domesticam gereret, amo
ita cum Marito ageret, ne cur
Die Mensis hujus decimo quin
tæ prolis, quam tamen sinistra
nullâ adscitorum Medentum
res JOANNIS BACKMEIST
NI WURDIGII, Collegarum
morum operâ, valuerit recup
integrum triduum beata vide
de novissimis, collegit. Hæc
ruerent, Divino epulo, è Ma
Mulleri, S. S. Theolog. Doctor
tissimi, Superintendentis item
gravissimi, Collegæ & Comp
manu se refecit, sicque confir
immorâ constantiâ, ineffabile
dum pias, pro liberatione, pre

que reveren
avit. Castis
ulini quidem
sexus Unum,
amq; peperit,
ni funeris Co
Parente viduo,
s. De cetero
m licet, à Ter
ur, prudentiâ
foveret, atque
atiam rediret.
ulgebat quar
adeo elusit ut
norum, Dni D.
SEBASTIA
rum junctissi
uæ, cum per
admoneri se
nparatam ob
. Dni Henrici
fforis celebra
jus Ministerii
æ stimatissimi
ideiq; viribus,
res toleravit,
iens DEUS, &
vit æ

the scale towards document